

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 159/2018
13.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Лазаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи К 215/14 од 31.03.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 400/17 од 17.07.2017. године, у седници већа одржаној 13.02.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи К 215/14 од 31.03.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 400/17 од 17.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи К 215/14 од 31.03.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци која се неће извршити уколико окривљени у року провере од две године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело, те му је на основу члана 86. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правноснажности пресуде, при чему је обавезан да суду накнади трошкове паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 400/17 од 17.07.2017. године одбијена је, као неоснована, жалба Основног јавног тужиоца у Аранђеловцу и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи К 215/14 од 31.03.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Владимир Лазаревић поднео је захтев за заштиту законитости „из разлога предвиђених одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП“, а због повреде одредаба поступка који је претходио доношењу другостепене одлуке у вези са одредбама које се тичу достављања писмена члан 243. став 4. и члан 246. став 1. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде преиначи услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења и обустави кривични поступак против окривљеног.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука јавног тужиоца и суда или одлука у поступку који је претходнио њеном доношењу.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Лазаревића, није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, која представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека, од стране окривљеног, преко браниоца, већ је указано на повреде одредаба члана 243. став 4. и члана 246. став 1. ЗКП, које не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те је захтев оцењен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић